

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum II. Presbyterum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

2. Notandum secundò. Clerici beneficiarij benignè à Prælati tractandi sunt, ita ut debita ipsi stipendia non auferantur, aut minuantur, nam alioquin idonei ministri non reperientur, qui Ecclesijs servire velint, præsertim si onus & curam animarum sustinere debeant.

CAPITULUM II.

Presbyterum.

PARAPHRASIS.

Si Presbytero duo digiti, cum medietate palmæ, à prædonibus v. g. abscessi sint, Missam ei celebrare non licet, tum quia securè non potest propter debilitatem, tum quia sine scandalo non potest propter deformitatem.

SUMMARIUM.

1. Irregularitatem ex corporis vitio duas causæ inducunt.
2. Quæ ante susceplos Ordines nonnunquam irregularitatem simpliciter inducunt, ea post susceplos Ordines, si superveniant, sive tantum irregularitatem secundum quid inducunt.

Notandum. Duæ sunt causæ inducentes irregularitatem, ex corporis vitio, quarum singulæ sufficiunt, videlicet, si ex vitio seu debilitate impeditur congruum exercitium Ordinis, vel si notabilem deformitatem, id est aliquem horrorem inspectantibus afferat. Porro si in casu aliquo speciali per jura definitum non sit, num infirmitas, seu debilitas tanta sit, aut tam deformis (prout hic definitum est de duobus digitis, cum palma media abscissa) Episcopi ordinantis judicio committi debet. Vide, quæ dixi hb. I. tract. 5. p. 5. c. 7.

2. Id vero bene monet Abb. hic n. 4. & habetur in c. præcepta 12. distinct. 35. tametsi talis infirmitas, seu muriario ante susceplos Ordines, hominem faciat absolute irregularitatem (imò minor requiritur ad irregularitatem inducendam) deformatas in non

ordinato) tamen post suscepsum Ordinem non facit irregularem simpliciter, sed prohibetur tantum ab eo Ordinis suscepserit, quod sine periculo, aut sine irreverentia, aut scandalo ab ipso præstat nequit. Exempli causa, presbyter muriarius, aut cæcus licet celebrare non possit, confessiones ramen audire non prohibetur,

CAPITVLVM III.

De Rectoribus.

PARAPHRASIS.

Si Ecclesiæ Rector seu Parochus lepros contraxerit, ita ut ministrare Ecclesiæ non possit, Coadjutor ei assignandus est, qui animarum curam exerceat, eique ex Ecclesiæ redditibus portio congrua præatur.

SUMMARIUM.

Si impotentia Prælati diurna sit, & non emendabilis videatur, dandus est illi Coadjutor.

Notandum. Si infirmitas seu impotencia Prælati, aut Rectoris Ecclesiæ diutatura, vel non emendabilis videatur, dandus est ei Coadjutor. Distinguendum tamen est, vel enim Ecclesiæ Rector, aut Prælatus non tantum officio, sed neque temporalium rerum administrationi præfite potest, qui est casus c. lequentis, quando lepra v. g. talis est, ut Rector in communione societate vivere non possit, tunc ab administratione & officio removendus est congruè ei ex facultatis Ecclesiæ portione designata, & alius in locum ipsum substituendus, & intitulandus est. Vel infirmus administrationem temporalium, præfite beneficij retinere potest; hoc in calu, Coadjutor dari debet, ita ut redditus pertineant ad infirmum, atque ex eis congrua portionem dare teneatur Coadjutori, qui est casus hujus capituli.

CAP.